

don i Slutningen af 1913 og i Januar 1914. Hvad dette første af de to Lovforslag angaar, Lovforslaget om Tilsyn med Skibe, har Udvalget fundet, at det i det væsentlige er i Overensstemmelse med det Forslag, der blev udarbejdet af et Udvalg, som blev nedsat af Handelsministeriet i 1915, og hvori ogsaa Skibsfarten var repræsenteret, og selv om Lovforslaget paa nogle Omraader stiller større Fordringer til danske Skibe, end der i Almindelighed stilles til Udlandets Skibe, har Udvalget dog ment med nogle Bemærkninger til enkelte af Paragrafferne at kunne anbefale Lovforslaget. Udvalget har saaledes ment, at § 2 ikke tilstrækkelig tydeligt præciserer, at Statens Skibe og Færger, og da især de, der anvendes til Passagertransport, skal fyldestgøre de i Loven indeholdte Forskrifter til Passagerfartens Betyggelse, men da den højtærede Handelsminister overfor Udvalget har erklæret, at andet Stykke i § 2 efter hans Formening giver tilstrækkelig Hjemmel derfor, har Udvalget ikke stillet noget Ændringsforslag til Paragraffen. I Udvalget har der ogsaa været stillet Forslag om, at der til § 4 efter første Punktum i Stykke 10 skulde tilføjes en Bestemmelse om, at Skibe over 1 600 Tons skulde have Radiotelegraf installeret inden Udløbet af et vist Aaremaal; men efter Samraad med Ministeren har Udvalget frafaldet dette Krav, da det blev hævdet, at Lovforslaget kunde dække alle rimelige Fordringer i den Retning.

Med disse Bemærkninger anbefaler Udvalget Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i dette høje Ting.

Handelsministeren (Hage): Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Passagerskibe, der tilhører Staten, derunder ogsaa Færgerne, der henhører under Statsbanerne, vil falde ind under denne Lovs Bestemmelser, skal jeg bekræfte den ærede Ordførers Udtalelser om, at der i den Henseende ikke kan være nogen Tvivl. Lovforslagets § 1 siger saaledes:

„Ethvert registreringspligtigt dansk Skib skal fyldestgøre de i denne Lov indeholdte Forskrifter og er undergivet Statens ved denne Lov paabudte Tilsyn.

For danske Skibe, der ikke er registreringspligtige, bestemmer Handelsministeren, hvorvidt og i hvilket Omfang de skal være Lovens Forskrifter og Statens Tilsyn undergivne.“

Den eneste Undtagelse herfra er den, der nævnes i § 2, 1ste Stykke, som lyder

saaledes: „Undtagne fra denne Lov er Søværnets egentlige Krigsskibe og Skibe, der af Regeringen anvendes til Troppetransport“ —; disse Skibe er ikke inddragne under Loven, hverken i Henseende til de Forskrifter, som Loven indeholder, ej heller i Henseende til det Tilsyn, som indstiftes ved Loven. Endvidere hedder det i samme § 2, sidste Stykke: „For andre Staten tilhørende Skibe kan Handelsministeren bestemme, at Tilsynet udøves af den Myndighed, under hvilken Skibet henhører.“ Dette vil sige, at Statens Passagerskibe, derunder indbefattet Dampfærgerne, falder ind under Lovens Forskrifter, enten umiddelbart derved, at de er registreringspligtige, hvilket Dampfærger er, eller som Følge af, at Handelsministeren kan bestemme, at selv om de ikke er registreringspligtige, skal Lovens Forskrifter alligevel være anvendelige paa dem. Denne Udtalelse i § 2, 2det Stykke, gaar kun ud paa det, at Tilsynet med, at Forskrifterne overholdes, kan efter Handelsministerens Bestemmelse udøves gennem en anden Myndighed end det Tilsyn, som Loven opretter. Forholdet har hidtil været det, at Statsbanerne selv ved deres søfartskynlige har ført Tilsyn med, at Skibene er i behørig Orden. Hvorvidt dette fremdeles skal fortsættes, eller hvorvidt det vil findes rigtigt at inddrage ogsaa disse Fartøjer under Statens nye Tilsyn, som herefter vil blive oprettet, maa selvfølgelig blive Genstand for Forhandling mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og Handelsministeriet. Jeg tilføjer, at jeg i øvrigt anser det for rimeligt, at det her indstiftede særlige Tilsyn ogsaa faar at beskæftige sig med denne Slags Fartøjer, hvilket forekommer mig at maatte være det mest betryggende for Statsbanerne selv og det, som mest fyldestgørende vil befri dem for Ansvar.

Hvad angaar det andet Punkt, som den ærede Ordfører nævnte: et eventuelt Paabud om, at Skibe af en vis Størrelse skal være forsynede med traadløs Telegraf, har Administrationen fuldt ud sin Opmærksomhed henvendt paa, at det ikke blot er ønskeligt, men kan blive nødvendigt, at vi i Lighed med, hvad der maatte ske i andre Lande, træffer Foranstaltninger til at paabyde, at ikke blot de Skibe, der omhandles i Londonerkonventionen, men ogsaa andre, skal være forsynede med traadløs Installation. Jeg har imidlertid anset det for at være for tidligt under de nuværende Forhold at indføre noget bestemt Paabud i Loven, og den Myndighed, som udkræves for,